

MAGAM ELŐTT

magam előtt járok
a valószínűtlen jövőben
arrafelé ami még nincs is
aztán visszahátrálok oda
ami már soha sem lesz újra

A VÁLASZTÁS REMÉNYE

41

a választás reménye
a kifürkészhetetlennel szemben
ülök és azon gondolkozom hogy
milyen kedvesen mosolyog

a tükörképem milyen ártatlan
milyen kedvesen szabadkozik
milyen bájos az a megfogalmazás is hogy
aki szabad az tévedhet

bevallom én egy ideje csalok
a véletleneket használom mentségül
pedig az életem nem más
mint igazodások sorozata

OLYAN ÉPÍTÉSZET

olyan építészet vonz
ami építéssel egy időben
a bontást is elvégzi
úgy épül hogy
közben lebomlik

így aztán nem marad
a helyén más
mint az a bizonyosság
hogy hol volt hol nem
talán esetleg

42 A BARÁTOMNAK

a barátomnak
mindig is volt
barátja és persze volt
egy háziállata

utoljára a lapos tévét szerette
a hálószobájába vitette
de sétálni soha nem vitte le

és nem zavarta őt
a sok-sok csatorna szag
sőt simogatta szerette
egyszerűen élvezte
ha egy adó
az adónemet részletezte

és boldogan hallgatta
hiszen neki nem
mondtak nemet
ha elakart menni,
a hirdetések alatt

el is ment szegény

csak nézem, ahogy
a tapintás magáévá teszi
a másik testét
ahogy az élő anyag odaadja magát
egy tenyérnek
és ahogy az ujjak
szomjúsága csillapíthatatlanul
issza az érintkezést

színültig tele vagyok vágyakozással



44 A TESTEM

a testem lassan elhagy
és héj nélkül maradok
és elpárolog ami
bennem volt
lassan semmivé lesz

a mindenkori idő
lassan összezsugorodik
és a méretre készült anyag
viseltes lesz

tudtam én erről
hiszen rákötötték a lelkemre
hogy ezt a valamit
óvni kell

már az óvóhelyen
becsomagoltak
etettek ringattak,
hogy ne érezzem, hogy
máris elkezdődött
az öregedés